

การวิเคราะห์ลักษณะการปนภาษาในการทำงานของบุคลากร
โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล จังหวัดมหาสารคาม
Code Mixing Characteristics Analysis in Working of Public Health
Promoting Hospital Officers in Maha Sarakham Province

อนุวัต ชัยเกียรติธรรม
Anuwat Chaikiattidham

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) วิเคราะห์ลักษณะการปนภาษาในการทำงานของบุคลากร และ 2) ศึกษาระดับเจตคติที่มีต่อการปนภาษาในการทำงานของบุคลากร รพ.สต. กลุ่มเป้าหมาย จำนวน 67 คน ปฏิบัติหน้าที่ใน รพ.สต. เฉพาะเขตอำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสัมภาษณ์ แบบมีโครงสร้าง แบบฟอร์มวิเคราะห์ข้อความปนภาษา หนังสือ ตำรา สื่อสิ่งพิมพ์ และเว็บไซต์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าความถี่

ผลการวิจัยพบว่า

1. ข้อความปนภาษามีทั้งหมด 494 ข้อความ ประโยคพบมากที่สุด คือ ประโยคความเดียว จำนวน 210 ข้อความ รูปแบบบอกเล่า จำนวน 204 ข้อความ และนามวลี จำนวน 37 คำ เมื่อนำมาเปรียบเทียบระหว่างข้อความที่ใช้พูดและเขียน พบว่า ข้อความที่ใช้พูดมีมากกว่า แต่พิจารณาเป็น รายการ พบว่า คำที่ใช้เขียนและวลีที่ใช้เขียนมีมากกว่า นอกจากนี้ ยังพบว่า การใช้คำปนภาษาที่เกี่ยวกับโรค อาการ และคำที่เกี่ยวข้องมีมากที่สุด จำนวน 100 คำ ส่วนคำย่อ ถูกใช้ในการปนภาษามากที่สุด จำนวน 57 คำ

2. เจตคติที่มีต่อการปนภาษา พบว่า ในภาพรวมมีเจตคติระดับมากต่อการปนภาษา ($\bar{X}$ = 3.82, S.D. = 0.87)

คำสำคัญ : การวิเคราะห์ การปนภาษา ภาษาอังกฤษในงานสาธารณสุข

ABSTRACT

This research aimed to 1) analyse the categories of code mixing in working of public health promoting hospital officers and 2) study the attitude on code mixing in working of public health promoting hospital officers in Maha Sarakham province. The target group was 67 public health officers who work only in Muang sub-district Maha Sarakham province. The instruments were structured interview, language mixing form, books, text books, mass medias and websites. The statistics used in analyzing data were percentage, mean, standard deviation and frequency distribution.

Results of the study revealed the following:

1. There were 494 code mixing sentences which were totally kept. They were mostly found in 210 simple sentences, 204 affirmative sentences, and 37 noun phrases. When the comparison between speaking and writing sentences were found that speaking sentences were used more than writing sentences. Considering in individual words, words used for writing and noun phrases were found in higher collection. Moreover, code mixing usage in diseases, symptoms, and related words were found with 100 words and 57 initial words were found.

2. The overall attitude on code-mixing of public health officers was at a high level ($\bar{X} = 3.82$, S.D. = 0.87)

Keywords : Analysis, Code mixing, English for public health

บทนำ

ในอดีตตั้งแต่สมัยสุโขทัย อยุธยา และ กรุงรัตนโกสินทร์ ได้มีชาวต่างชาติ อาทิ จีน พม่า โปรตุเกส อังกฤษ ฝรั่งเศส รัสเซีย สหรัฐอเมริกา เป็นต้น เข้ามาในประเทศไทย โดยจากเริ่มทำการค้าขาย การศึกษา การเจริญสัมพันธไมตรี การแพทย์และ สาธารณสุข การเผยแพร่ศาสนา และการสอนศาสนา จึงทำให้ทราบว่า มีการใช้ภาษาต่างประเทศเกิดขึ้น ซึ่งลักษณะของภาษาต่างประเทศที่พบมักเป็นการใช้ปนภาษา ซึ่งมีบทบาทสำคัญในการติดต่อสื่อสาร ดังปรากฏในพระราชหัตถเลขาของพระบาทสมเด็จพระเจ้าจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวว่า

- “เมื่อได้อินหรือรับความรู้ของชาวยุโรป ก็ได้ได้เถียงคัดค้านวิชานั้นๆ เช่น ภูมิศาสตร์ ดาราศาสตร์ วิชาวัดเวลา วิชาเดินเรือ และ “เคมีสตรี” (พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว, 2521 : 36)

- “...ลือกันว่ากันมานานแต่เดือนห้าข้าง แรมมา และว่าทูตไทยได้ไปขอยืมเงินที่คลังของ “กวิน วิกตอเรีย” อีก 4,000 “ปอนด์” และพระนิเทศพาณิชย์ บอกเข้าไปว่า ทูตไปเอาเงิน “เอกเซน” ...” (มอฟแฟท์, แอ็บบ็อต โลว์, 2520 : 75)

ในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวได้เสด็จประพาสยุโรป โดยศึกษาได้จากตอนหนึ่งจากพระราชหัตถเลขาในบทพระราชนิพนธ์ “ไกลบ้าน” พบว่า พระองค์ได้ทรงใช้การปนภาษา เช่น (พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว, 2540 : 143, 146)

- “...ส่ง “ก๊าด” แล้วไปบัวเดอบูลอง ไปโดย “รถโมเตอคาร์” ...”

- “...อีกครู่หนึ่งก็ถึงประตูเหล็ก หน้าตา “ปึก” ก็เป็นอย่างเดิม...”

- “...ความจริงเห็นจะเปน “ซั่มเมอ” น้อย

น่าจะเข้า “ออตัม” โดยเร็ว...”

- “...วันนี้เข้ามีดมัว การที่กะว่าจะไปขึ้น
“ไอเฟลเตาเวอ...”

- “...มี “โปสต์การ์ด” ซึ่งอาจจะเขียนจาก
บนนั้นส่งได้...”

ดังนั้นการไหลบ่าของภาษาอารยประเทศ
ได้เข้ามา เชื่อมโยงการติดต่อสื่อสารระหว่างชนชาติ
จนทำให้ภาษาต่างประเทศหลายภาษาปรากฏอยู่ใน
ภาษาไทยมากมาย โดยดูได้จากในพจนานุกรม ฉบับ
ราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2493 พ.ศ. 2525 และ พ.ศ.
2542 ได้บรรจุคำต่างประเทศ เช่น กงสุล ก๊อก กิโกลักรัม
ซิฟิลิส ซิป ซูป เซรัม ทรัมเบ็ต เทคโนโลยี เทนนิส
ไนลอน บาร์ บาสเกตบอล เบียร์ เปียโน ไบเกอร์
ฟรี ฟุตบอล มอร์ฟิน เมทอล ยูริก ล็อกเกต ลิตร
วอลเลย์บอล ไวโอลิน อินซูลิน ฮอร์โมน อีโปโปแตมส์
เฮโรอิน ฯลฯ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นภาษาอังกฤษ สอดคล้อง
กับงานวิจัยของ อนุวัตร ชัยเกียรติธรรม (2554 : 95-
139)

สรุปได้ว่า ในพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 มีคำภาษาอังกฤษจำนวน 532 คำ ซึ่งถือว่าเป็นจำนวนมากที่สุด ซึ่งแสดงว่า ภาษาอังกฤษมีบทบาทสำคัญในภาษาไทย และพบว่า มีหมวด
รักษาพยาบาลและโรค เช่น ก๊อช (gauze) ควินิน (quinine) โปลิโอ (polio – poliomyelitis) ไวรัส (virus) วัคซีน (vaccine) ฮอร์โมน (hormone) ฯลฯ

จึงเห็นได้ว่า ภาษาอังกฤษได้รับการ
ยอมรับจากสังคมโลกว่า เป็นภาษาสากลที่ถูกนำมาใช้
ในการติดต่อสื่อสารในวงกว้าง โดยดูได้จากความ
ก้าวหน้าทางเทคโนโลยี เศรษฐกิจ การศึกษา สื่อสาร
มวลชน และการแพทย์ จึงส่งผลทำให้ภาษาอังกฤษมี
บทบาทสำคัญที่ถูกนำมาใช้ในงานแต่ละประเภท ทั้งนี้
เพื่อให้เกิดความคล่องตัวในการติดต่อสื่อสารในการ
ปฏิบัติหน้าที่ระหว่างผู้บริหาร เพื่อนร่วมงาน ผู้มาใช้
บริการ หรือระหว่างหน่วยงาน ภายนอก เพื่อให้การ
สื่อสารนั้นเกิดประโยชน์สูงสุด หรือประสบความสำเร็จ
ในการปฏิบัติหน้าที่มากที่สุด จากเหตุผลดังกล่าว

จึงทำให้เกิดการปนภาษาระหว่าง ภาษาไทยและภาษา
อังกฤษเกิดขึ้น ซึ่งรูปแบบของภาษาอังกฤษที่นำมาใช้
นั้นมีลักษณะที่เรียกว่า “การปน ภาษา” (Code mixing)
กล่าวคือ การใช้ภาษาในลักษณะ การผสมที่มีจำนวน
มากกว่า 1 ภาษาขึ้นไป โดยมีการยืมมา จากภาษา
อังกฤษ หรือภาษาอื่น เพื่อนำมาใช้ในการทำงาน ของ
ตนเอง จากงานวิจัยของ เคยา ปัตตเน (2554 : 44)
พบว่า การสนทนาระหว่างนางพยาบาลและผู้ป่วย
ได้มีการใช้ ปนภาษาในลักษณะดังกล่าว อาทิ

- “ไข้หวัดเป็นโรคที่เกิดจากเชื้อ Virus
นะค่ะ”

- “ถ้า Calcium ต่ำก็ทำให้เป็นตะคริว
บ่อย”

- “สามารถ check ประวัติของแพทย์ได้จาก
จาก website ของโรงพยาบาลนะค่ะ” เป็นต้น

ดังนั้นในระหว่างการใช้ปฏิบัติหน้าที่มักพบ
การใช้ ปนภาษาระหว่างภาษาอังกฤษกับภาษาไทย
ทั้งนี้เพราะ คำปนภาษาดังกล่าวไม่สามารถหาคำไทย
มาแทนได้ ความหมายที่นำมาใช้ตรงตัวและได้ความ
ชัดเจน หรือ อาจเป็นความเคยชินของผู้ส่งสารมักใช้คำ
นั้นอยู่เสมอ ซึ่งสอดคล้องกับ บุญรัตน์ นาสมพงษ์
(2559 : สัมภาษณ์) พบว่า ในระหว่างปฏิบัติหน้าที่ได้
ใช้การพูดในลักษณะ การปนภาษา อาทิ

- “คุณหมอขอ consult เรื่องผู้ป่วยค่ะ”

- “หมอ comment ว่าควรทำแผลวันละ
2 ครั้ง”

- “ถ้าไม่ดีขึ้นก็ refer ได้เลย” เป็นต้น
ส่วน เฉลิมเกียรติ แสงเจริญ (2559 : สัมภาษณ์) ได้
ให้ข้อมูลเกี่ยวกับประโยคที่ใช้เขียน อาทิ

- Dx = anemia

- HCT = 30% FBS = 7- mg/dl

- Amoxicillin 500 mg 123 p.c. 3-5 days

- BP = 90/50 mg P = 96/min R = 24/
min

- Cholesterol = 100, TG = 100, HDL
= 90, LDL = 100

- CPM 1x3 ☉ p.c. 20 tab เป็นต้น จะเห็นได้ว่า ลักษณะของข้อความมีการปนภาษานั้น มักจะอยู่ในรูปแบบของโครงสร้างประโยค หรือวลี ซึ่งในแต่ละข้อความนั้น มีทั้งคำย่อ อักษรย่อ รวมถึงเครื่องมือทางการแพทย์ ยา โรค คำเหล่านี้ล้วนเป็น ศัพท์ที่มีลักษณะเฉพาะ ดังนั้น บุคลากรใน รพ.สต. จึงจำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจ เพื่อใช้ในการสื่อสาร ในระหว่างปฏิบัติหน้าที่ ซึ่งตรงกับ รัตนา เสนานอก (2556 : สัมภาษณ์) ได้ให้ข้อมูลว่า ชื่อยาภาษาอังกฤษ ที่ควรทราบ เช่น Metformin (ยารักษาโรคเบาหวาน) Antacid (ยาลดกรด รักษาและป้องกันแผลในกระเพาะอาหารและลำไส้ส่วนต้น) Bromhexine (ยาขับเสมหะ ช่วยบรรเทาอาการไอ) ฯลฯ ส่วนอุปกรณ์หรือเครื่องมือทางการแพทย์ เช่น set dressing (ชุดทำแผล) thermometer (ปรอทวัดไข้) knee jerk (ไม้เคาะเข่า) ฯลฯ ชื่อโรค และอาการเจ็บป่วย เช่น malaria (มาลาเรีย) fracture (กระดูกหัก) ulcer (แผลพุพอง หรือแผลเปื่อย) leptospirosis (โรคไข้น้ำหนู) TB (Tuberculosis วัณโรค) ฯลฯ

สรุปได้ว่า งานใน รพ.สต. พบว่า มีภาษาอังกฤษ ภาษาละติน และการใช้สัญลักษณ์แทนภาษาอังกฤษปะปน โดยจะเกี่ยวข้องกับงานรักษาพยาบาล งานทันตกรรม การให้ยา การให้คำปรึกษา การลงชุมชน รวมถึงงานที่เป็นนโยบายที่ต้องปฏิบัติ ผู้วิจัยในฐานะที่สอนวิชาภาษาอังกฤษสำหรับงานสาธารณสุข จึงเห็นว่าควรมีการสอดแทรกคำปนภาษาดังที่ได้กล่าวมาข้างต้นลงในเนื้อหาที่ใช้ประกอบการเรียนการสอน วิชาดังกล่าว เพื่อเป็นการเตรียมตัวก่อนฝึกประสบการณ์นำไปใช้ในช่วงการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ และลดปัญหาที่จะเกิดขึ้นในการใช้ปนภาษา นอกจากนี้ผู้วิจัยพบว่า ระหว่างการนิเทศนักศึกษาสาธารณสุขชั้นปีที่ 4 ในระหว่างฝึกประสบการณ์วิชาชีพ มีการใช้ปนภาษาอยู่เป็นจำนวนมาก ไม่ว่าจะเป็นในรูปแบบของการเขียนลงสมุดประวัติของผู้ใช้บริการ การพูดระหว่างปฏิบัติหน้าที่ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่นำข้อความที่ใช้ นั้นมาวิเคราะห์ลักษณะการปนภาษาในการทำงานของ

บุคลากร รพ.สต. จังหวัดมหาสารคาม ว่ามีการใช้การปนภาษาในลักษณะเชิงโครงสร้างของภาษานั้นเป็นอย่างไร ประกอบกับต้องการทราบข้อมูลของข้อความที่ใช้นั้นมีลักษณะใดบ้าง เพื่อจะได้นำข้อมูลที่ได้จากงานวิจัยมาใช้ในการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น นำผลวิจัยไปเผยแพร่ และต่อยอดงานสาธารณสุขในวงกว้างมากยิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อวิเคราะห์ลักษณะการปนภาษาในการทำงานของบุคลากร รพ.สต. จังหวัดมหาสารคาม
2. เพื่อศึกษาระดับเจตคติที่มีต่อการปนภาษาใน การทำงานของบุคลากร รพ.สต. จังหวัดมหาสารคาม

ขอบเขตการวิจัย

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการวิจัยดังนี้

1. ด้านพื้นที่ ผู้ที่ปฏิบัติหน้าที่ใน รพ.สต. เฉพาะเขต อำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม ได้แก่ รพ.สต. บ้านเชียงเหียน บ้านเขว บ้านท่าตูม บ้านหนองแวง บ้านโคกก่อ บ้านดอนหวาน บ้านแก้ง บ้านหนองจิก บ้านอุบราช บ้านโนนแต บ้านลาด บ้านท่างาม บ้านหัวนาคำ บ้านห้วยแอ่ง บ้านหนองโน บ้านโคกบัวค้อ และบ้านโพนเพ็ก จำนวน 67 คน
2. ด้านเนื้อหา คือ การวิเคราะห์ลักษณะการปน ภาษา การเปรียบเทียบคำปนภาษาที่ใช้พูดและใช้เขียน คำปนภาษาที่พบในเครื่องมือ อุปกรณ์ทางการแพทย์ ยา โรค อาการ หรือคำที่เกี่ยวข้อง การใช้คำย่อ ตัดคำ ย่อคำ และคำสั้น ข้อเสนอแนะรวมถึงเจตคติที่มีต่อการปนภาษาในการทำงานของบุคลากร รพ.สต. จังหวัดมหาสารคาม
3. ด้านเวลา ระหว่างเดือน กุมภาพันธ์ 2559 - พฤศจิกายน 2560

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย

1.1 แบบสัมภาษณ์อย่างมีโครงสร้าง

มี 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

ตอนที่ 2 ลักษณะการปนภาษา

ตอนที่ 3 เจตคติที่มีต่อการปนภาษาในการทำงานของบุคลากร รพ.สต. อำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม

1.2 ตารางวิเคราะห์ข้อความปนภาษา

1.3 เอกสาร ตำรา สื่อสิ่งพิมพ์ และเว็บไซต์ต่าง ๆ เพื่อประกอบในการหาความหมายและข้อมูลของคำปนภาษา อาทิ

1.3.1 พจนานุกรมศัพท์แพทยศาสตร์ อังกฤษ-ไทย ไทย-อังกฤษ ฉบับราชบัณฑิตยสถาน และพจนานุกรมอังกฤษ-ไทย & ไทย-อังกฤษ

1.3.2 ตำราการตรวจรักษาโรคทั่วไป 1: แนวทางการตรวจรักษาโรคและการใช้ยา ตำราการตรวจรักษาโรคทั่วไป 2: โรคกับการดูแลรักษาและการป้องกัน

1.3.3 คู่มือยา คู่มือการตรวจวินิจฉัยโรค คู่มือโรค และคำศัพท์-คำย่อ ทางแพทย์

1.3.4 หนังสือการรักษาพยาบาล โรคเบื้องต้น การพยาบาลพื้นฐาน และทักษะพื้นฐานทางการพยาบาล

1.3.5 เว็บไซต์ haamor.com, yaandyou.net, healthdata.moph.go.th ฯลฯ

2. การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ
วิธีการสร้างเครื่องมือและหาคุณภาพเครื่องมือผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

2.1 ศึกษาเอกสาร ตำรา และเว็บไซต์

เกี่ยวกับการสร้างเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ การปนภาษา แนวคิดเกี่ยวกับลักษณะโครงสร้างทางภาษา ประเภทของตัวย่อ การกิจของ รพ.สต. และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.2 กำหนดขอบเขตของแบบสัมภาษณ์อย่างมีโครงสร้าง ให้ครอบคลุมกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย ซึ่งข้อคำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์ การใช้ปนภาษาในสถานการณ์ต่างๆ ที่ใช้ในงานสาธารณสุข เช่น ในขณะที่ปฏิบัติหน้าที่ที่ใช้พูดหรือเขียน เครื่องมือ อุปกรณ์ทางการแพทย์ ยา และโรค หรือคำอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง คำย่อ คำคำ และคำสั้น ข้อเสนอแนะที่มีต่อการปนภาษารวมถึงเจตคติที่มีต่อการปนภาษา

2.3 สร้างแบบสัมภาษณ์อย่างมีโครงสร้างและนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความเหมาะสม ของข้อสัมภาษณ์กับวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยพิจารณาความถูกต้องด้านเนื้อหา โครงสร้างภาษา และความถูกต้องของรูปแบบของแบบสัมภาษณ์อย่างมีโครงสร้าง รวมทั้งพิจารณาตรวจสอบประเด็นต่างๆ ให้ตรงกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่ตั้งไว้

3. การหาคุณภาพของเครื่องมือ

3.1 นำแบบสัมภาษณ์อย่างมีโครงสร้างนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบดัชนีความสอดคล้องระหว่างคำถามกับวัตถุประสงค์ (Item-Objective Congruence Index: IOC) เพื่อตรวจสอบความถูกต้องเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ลักษณะข้อคำถาม และความเหมาะสมของภาษา ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างตารางวิเคราะห์ลักษณะการปนภาษาในการทำงานของบุคลากร รพ.สต. จังหวัดมหาสารคาม มีค่าเท่ากับ 1 ส่วนแบบสัมภาษณ์การวิเคราะห์ลักษณะการปนภาษาในการทำงานของบุคลากร รพ.สต. จังหวัดมหาสารคาม มีค่าระหว่าง .80 ถึง 1 และเจตคติที่มีต่อการปนภาษาในการทำงานของ บุคลากร รพ.สต. จังหวัดมหาสารคาม มีค่าระหว่าง .60 ถึง 1 โดยมีการปรับปรุง แก้ไข

ข้อคำถาม ให้มีความถูกต้อง และเหมาะสม ในเรื่องของการใช้ภาษา ข้อคำถามในการสัมภาษณ์ ก่อนที่จะนำไปใช้จริง

3.2 หลังจากที่ได้ปรับปรุงแก้ไข และจัดพิมพ์แบบสัมภาษณ์เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป แล้วนำไปใช้กลุ่มเป้าหมายกับบุคลากร รพ.สต. อำเภอเมือง มหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 70 ชุด

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 ผู้วิจัยทำหนังสือถึงสาธารณสุขจังหวัดมหาสารคาม และผู้อำนวยการ รพ.สต. แต่ละแห่งในอำเภอเมืองมหาสารคาม เพื่อขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล

4.2. ผู้วิจัยมีผู้ช่วยวิจัย 3 คน เพื่อประสานการเก็บข้อมูล โดยทำความเข้าใจวิธีการและกระบวนการสัมภาษณ์

4.3 ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยดำเนินการเก็บ รวบรวมข้อมูล โดยการแจกแบบสัมภาษณ์ตามวันและเวลาที่ได้นัดหมาย

4.4 ผู้วิจัยนำแบบสัมภาษณ์ที่เก็บรวบรวมได้ทั้งหมด 67 ฉบับ มาตรวจสอบความถูกต้อง และความสมบูรณ์ แล้วนำไปประมวลผลต่อไป

5. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยการดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

5.1 นำข้อมูลที่ได้มาตรวจสอบความเรียบร้อย สมบูรณ์ และถูกต้อง ซึ่งได้คืนกลับมาทั้งสิ้น 67 ชุด จากจำนวน 70 ชุด ซึ่งถือว่าเกิน 80 เปอร์เซนต์

5.2 การวิเคราะห์ข้อมูลตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป โดยการแจกแจงความถี่ และร้อยละ

5.3 การวิเคราะห์ข้อมูลตอนที่ 2 การใช้การปนภาษา โดยการแจกแจงความถี่ และร้อยละ

5.4 การวิเคราะห์ข้อมูลตอนที่ 3 เจตคติที่มีต่อการปนภาษาในการทำงานของบุคลากร รพ.สต. จังหวัดมหาสารคาม โดยใช้การวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

ตารางที่ 1 จำนวน และร้อยละของเพศ อายุ และตำแหน่ง ของผู้ให้สัมภาษณ์

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
1.1 ชาย	16	23.88
1.2 หญิง	51	76.12
รวม	67	100
2. อายุ		
2.1 20-30 ปี	14	20.90
2.2 31-40 ปี	18	26.87
2.3 41-50 ปี	23	34.33
2.4 51-60 ปี	12	17.90
รวม	67	100
3. ตำแหน่ง		
3.1 ผู้อำนวยการ รพ.สต.	7	10.45
3.2 พยาบาลวิชาชีพ	23	34.33
3.3 นักวิชาการสาธารณสุข	18	26.87
3.4 เจ้าพนักงานธุรการ	3	4.48
3.5 เจ้าพนักงานสาธารณสุข	11	16.42
3.6 เจ้าพนักงานทันตสาธารณสุข	5	7.45
รวม	67	100

จากตารางที่ 1 พบว่า ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 76.12 และเพศชายคิดเป็นร้อยละ 23.88 อายุที่มีมากที่สุด อยู่ในระหว่าง 41-50 ปี คิดเป็นร้อยละ 34.33 รองลงมาอยู่ระหว่าง 31-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 26.87 อายุระหว่าง 20-30 ปี คิดเป็น

ร้อยละ 20.90 น้อยที่สุดคือ อายุระหว่าง 51-60 ปี คิดเป็นร้อยละ 17.90 ส่วนผู้ที่สัมภาษณ์มีตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 34.33 รองลงมาคือ นักวิชาการสาธารณสุข คิดเป็นร้อยละ 26.87 เจ้าพนักงานสาธารณสุข คิดเป็นร้อยละ 16.42 ผู้อำนวยการ รพ.สต. คิดเป็นร้อยละ 10.45 เจ้าพนักงานทันตสาธารณสุข คิดเป็นร้อยละ 7.45 และน้อยที่สุด คือ เจ้าพนักงานธุรการ คิดเป็นร้อยละ 4.48

ตารางที่ 2 จำนวนบุคลากรและร้อยละของบุคลากรใน รพ.สต.

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
4. ชื่อโรงพยาบาล		
ส่งเสริมสุขภาพตำบล		
4.1 บ้านเชียงเหียน	4	5.97
4.2 บ้านเขวา	5	7.46
4.3 บ้านท่าตูม	3	4.49
4.4 บ้านหนองแวง	4	5.97
4.5 บ้านโคกก่อ	5	7.46
4.6 บ้านแก้ง	5	7.46
4.7 บ้านหนองจิก	5	7.46
4.8 บ้านอุปราษ	5	7.46
4.9 บ้านลาดพัฒนา	5	7.46
4.10 บ้านยุ้งคล้าท่างาม	5	7.46
4.11 บ้านหัวนาคำ	5	7.46
4.12 บ้านห้วยแอ่ง	4	5.97
4.13 บ้านหนองโน	5	7.46
4.14 บ้านโคกบัวค้อ	3	4.49
4.15 บ้านโนนเพ็ก	4	5.97
รวม	67	100

จากตารางที่ 2 พบว่า จำนวนบุคลากรที่ให้สัมภาษณ์ปฏิบัติหน้าที่ใน รพ.สต. มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 7.46 ได้แก่ บ้านเขวา บ้านโคกก่อ บ้านแก้ง บ้านหนองจิก บ้านอุปราษ บ้านลาดพัฒนา

บ้านหัวนาคำ บ้านยุ้งคล้าท่างาม และบ้านหนองโน รองลงมา จำนวนบุคลากรที่ให้สัมภาษณ์ปฏิบัติหน้าที่ใน รพ.สต. มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 5.97 ได้แก่ บ้านเชียงเหียน บ้านหนองแวง บ้านห้วยแอ่ง และบ้านโนนเพ็ก และ จำนวนบุคลากรที่ให้สัมภาษณ์ปฏิบัติหน้าที่ใน รพ.สต. มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 4.49 ได้แก่ บ้านท่าตูม และบ้านโคกบัวค้อ

ตารางที่ 3 จำนวน และร้อยละของภาษาอังกฤษมีความจำเป็นต่องานสาธารณสุข

ข้อคำถาม	มีความจำเป็น	ไม่มีความจำเป็น	ร้อยละ
1. ท่านคิดว่าภาษาอังกฤษมีความจำเป็นต่องานสาธารณสุขหรือไม่			
เพราะเหตุใด	67	--	100
รวม	67	--	100

จากตารางที่ 3 พบว่า ผู้ให้สัมภาษณ์คิดว่าภาษาอังกฤษมีความจำเป็นต่องานสาธารณสุข ร้อยละ 100 โดยส่วนใหญ่ให้เหตุผลตรงกัน คือ ต้องใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ติดต่อสื่อสารระหว่างการปฏิบัติหน้าที่กับเพื่อนร่วมงานและหน่วยงานภายนอก ใช้อ่าน และบันทึกข้อมูลทั่วไป และของผู้ให้บริการ นอกจากนี้ผู้ให้สัมภาษณ์ได้ให้เหตุผลเพิ่มเติมเกี่ยวกับความจำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษ ดังนี้ ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลเพื่อก้าวสู่ประชาคมอาเซียน (AEC) การอบรมวิชาการต้องใช้ภาษาอังกฤษ การติดต่อสื่อสาร ประสานงานกับหน่วยงานส่วนใหญ่ใช้ศัพท์เทคนิคภาษาอังกฤษปรากฏในชื่อยา ชื่อโรค อาการ การรักษา การวินิจฉัยโรค อุปกรณ์ บุคลากรควรมีความรู้ ความชำนาญในการใช้ภาษาอังกฤษ ในการปฏิบัติงานเพื่อความสะดวกรวดเร็วควรรู้คำศัพท์ เพราะบางคำไม่สามารถพูดหรือเขียนให้เป็นภาษาไทยได้

การจัดบันทึกข้อมูลต่างๆ ของงานที่ปฏิบัติ ผู้มารับบริการ และใช้ติดต่อสื่อสารกับชาวต่างชาติ ในกรณีที่มาเข้ารับบริการ

ตารางที่ 4 จำนวน และร้อยละของโอกาสที่ต้องใช้การปนเพื่อการสื่อสารในการทำงาน

ข้อคำถาม	ความถี่ (ครั้ง)
2. โอกาสที่ท่านต้องใช้การปนภาษาเพื่อการสื่อสารในการทำงานเกิดขึ้นเมื่อใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	
2.1 การสื่อสารภายในหน่วยงานกับ...	
ผู้บริหาร	46
เพื่อนร่วมงาน	53
ผู้มาใช้บริการ	46
อื่นๆ (โปรดระบุ)	3
2.2 การสื่อสารภายนอกหน่วยงานกับ...	
สาธารณสุขจังหวัด	46
โรงพยาบาล	56
รพ.สต.	42
อื่นๆ (โปรดระบุ)	3
2.3 การปฏิบัติงาน	
เขียนหรือจดบันทึกข้อมูล	61
เขียนรายงาน	50
อ่านข้อมูลจากเว็บไซต์	56
อื่นๆ (โปรดระบุ)	4

จากตารางที่ 4 พบว่า ผู้ให้สัมภาษณ์ต้องใช้ การปนภาษาเพื่อการสื่อสารภายในหน่วยงานกับเพื่อนร่วมงานมากที่สุด (53 ครั้ง) รองลงมาคือ บริหารและผู้มาใช้บริการซึ่งมีระดับความถี่เท่ากัน (46 ครั้ง) นอกจากนี้ผู้ให้สัมภาษณ์มีการให้ข้อมูลภายในหน่วยงานอื่นๆ เพิ่มเติม คือ ชื่อยา การวินิจฉัยโรค เอกสารที่ออกจากหน่วยงาน

ผู้ให้สัมภาษณ์ต้องใช้การปนภาษาเพื่อการ

สื่อสารภายนอกหน่วยงานกับโรงพยาบาลมากที่สุด (56 ครั้ง) รองลงมาคือ สาธารณสุขจังหวัด (46 ครั้ง) และ รพ.สต. (42 ครั้ง) ตามลำดับ นอกจากนี้ผู้ถูกสัมภาษณ์มีการให้ข้อมูลหน่วยงานภายนอกอื่นๆ เพิ่มเติม คือ สาธารณสุขจังหวัด (สสจ.) สาธารณสุขอำเภอ (สสอ.) สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) อาสาสมัครหมู่บ้าน (อสม.)

ผู้ถูกสัมภาษณ์ต้องใช้การปนภาษาเพื่อการปฏิบัติงานโดยการเขียนหรือจดบันทึกข้อมูลมากที่สุด (61 ครั้ง) รองลงมาคือ อ่านข้อมูลจากเว็บไซต์ (56 ครั้ง) และเขียนรายงาน (50 ครั้ง) ตามลำดับ นอกจากนี้ผู้ให้สัมภาษณ์ให้ข้อมูลการปฏิบัติงานอื่นๆ คือ สื่อสารกับชาวต่างชาติ สื่อสารกับผู้ให้บริการ การประชุม และการสืบค้นข้อมูล

ตอนที่ 2 ลักษณะการปนภาษา

ตารางที่ 5 การวิเคราะห์ข้อความปนภาษาที่พบในการทำงานของบุคลากร รพ.สต. จำนวนที่รวบรวมได้ และประเภทประโยคทางไวยากรณ์

จำนวนประโยคที่รวบรวมได้ จำนวน 494 ข้อความ ประโยคทางไวยากรณ์					
ชนิดของ ประโยค (ข้อความ)	ความถี่	ร้อยละ	รูปแบบ ประโยค (ข้อความ)	ความถี่	ร้อยละ
ความเดียว	210	64.62	บอกเล่า	204	60.89
ความรวม	81	24.92	ปฏิเสธ	6	1.79
ความซ้อน	30	9.23	คำถาม	9	2.69
ความรวม					
-ซ้อน	4	1.23	คำสั่ง	81	24.18
รวม	325	100	เงื่อนไข	35	10.45
			อุทาน	0	0
			รวม	335	100

จากตารางที่ 5 ข้อความปนภาษาที่พบในการทำงานของบุคลากร รพ.สต. จำนวนที่รวบรวมได้ และประเภทประโยคทางไวยากรณ์ พบว่า ประโยคที่รวบรวม ได้จำนวน 494 ข้อความ โดยจำแนกเป็นประโยคทางไวยากรณ์ประเภทความเดียว ความรวม ความซ้อน และความรวม-ซ้อน มีทั้งสิ้น 325 ข้อความ ส่วนประเภทบอกเล่า ปฏิเสธ คำถาม คำสั่ง เงื่อนไข และอุทาน มีทั้งสิ้น 335 ข้อความ แต่เมื่อพิจารณาแต่ละประเภท พบว่า ประโยค ความเดียวมีมากที่สุด ความถี่ 210 ข้อความ คิดเป็นร้อยละ 64.62 รองลงมาประโยคความรวมมีความถี่ 81 ข้อความ คิดเป็นร้อยละ 24.92 ประโยคความซ้อนมีความถี่ 30 ข้อความ คิดเป็นร้อยละ 9.32 และประโยคความรวม-ซ้อนมีความถี่ 4 ข้อความ คิดเป็นร้อยละ 1.23 ตามลำดับ

ส่วนประเภทประโยค พบว่า มีประโยคบอกเล่ามากที่สุด ความถี่ 204 ข้อความ คิดเป็นร้อยละ 60.89 รองลงมาเป็นประโยคคำสั่งมีความถี่ 81 ข้อความ คิดเป็นร้อยละ 24.18 ประโยคเงื่อนไขมีความถี่ 35 ข้อความ คิดเป็นร้อยละ 10.45 ประโยคคำถามมีความถี่ 9 ข้อความ คิดเป็น ร้อยละ 2.69 ประโยคปฏิเสธมีความถี่ 6 ข้อความ คิดเป็นร้อยละ 1.79 และประโยคอุทานไม่พบความถี่ ตามลำดับ

ตารางที่ 6 การวิเคราะห์ข้อความปนภาษาที่พบในการทำงานของบุคลากร รพ.สต. ประเภทวลี

ประเภทวลี	ความถี่ (ข้อความ)	ร้อยละ
นามวลี	37	82.22
กริยาวลี	3	6.67
คุณศัพท์วลี	4	8.89
วิเศษณ์วลี	0	0
บุพบทวลี	0	0
อุทานวลี	1	2.22
รวม	45	100

จากตารางที่ 6 พบว่ามีข้อความปนภาษาที่พบในการทำงานของบุคลากร รพ.สต. ประเภทวลีในภาพรวมมีทั้งสิ้น 45 ข้อความ เมื่อพิจารณาแต่ละประเภทวลี พบว่า นามวลีมีจำนวนมากที่สุด ความถี่ 37 ข้อความ คิดเป็นร้อยละ 82.22 รองลงมาคือคุณศัพท์วลีมีความถี่ 4 ข้อความ คิดเป็นร้อยละ 8.89 กริยาวลีมีความถี่ 3 ข้อความ คิดเป็นร้อยละ 6.67 อุทานวลีมีความถี่ 1 ข้อความ คิดเป็นร้อยละ 2.22

ตารางที่ 7 การเปรียบเทียบจำนวนข้อความคำปนภาษาที่พบในการทำงานของบุคลากร รพ.สต. ข้อความที่ใช้พูดและข้อความที่ใช้เขียน

ประเภทของข้อความ	ความถี่ (ข้อความ)	ร้อยละ
ข้อความที่ใช้พูด	131	59.55
ข้อความที่ใช้เขียน	89	40.45
รวม	220	100

จากตารางที่ 7 พบว่า ข้อความคำปนภาษาที่พบในการทำงานของบุคลากร รพ.สต. ข้อความที่ใช้พูดและข้อความที่ใช้เขียน จำนวน 220 ข้อความ โดยแยกออกเป็น ข้อความที่ใช้พูด จำนวน 131 ข้อความ คิดเป็นร้อยละ 59.55 และข้อความที่ใช้เขียน จำนวน 89 ข้อความ คิดเป็นร้อยละ 40.45

ตารางที่ 8 จำนวนคำปนภาษาที่พบในข้อความประเภทเครื่องมือ อุปกรณ์ทางการแพทย์ ยา โรค อาการ หรือคำที่เกี่ยวข้อง

ประเภท	จำนวนคำ	ร้อยละ
เครื่องมือ อุปกรณ์ทางการแพทย์หรือคำที่เกี่ยวข้อง	69	26.04
ยาหรือคำที่เกี่ยวข้อง	96	36.23
โรค อาการหรือคำที่เกี่ยวข้อง	100	37.73
รวม	265	100

จากตารางที่ 8 พบว่า คำปนภาษาที่พบในข้อความประเภทเครื่องมือ อุปกรณ์ทางการแพทย์ ยา โรค อาการ หรือคำที่เกี่ยวข้องในภาพรวมมีจำนวน 265 คำ เมื่อพิจารณา เป็นประเภทแล้ว พบว่า คำปนภาษาประเภทโรค อาการหรือคำที่เกี่ยวข้องมีมากที่สุด จำนวน 100 คำ คิดเป็นร้อยละ 37.73 รองลงมาคำปนภาษาประเภทยาหรือคำที่เกี่ยวข้อง จำนวน 96 คำ คิดเป็นร้อยละ 36.23 และเครื่องมือ อุปกรณ์ทางการแพทย์หรือคำที่เกี่ยวข้องจำนวน 69 คำ คิดเป็นร้อยละ 26.04 ตามลำดับ

ตารางที่ 9 จำนวนคำปนภาษาที่พบในการทำงานของบุคลากร รพ.สต. ประเภทคำย่อ ตัดคำ ย่อคำ และคำสั้น

ประเภท	จำนวนคำ	ร้อยละ
คำย่อ	57	71.25
ตัดคำ	18	22.50
ย่อคำ	1	1.25
คำสั้น	4	5
รวม	80	100

จากตารางที่ 9 พบว่า คำปนภาษาที่พบในข้อความประเภทคำย่อ ตัดคำ ย่อคำ และคำสั้น ที่พบคำปนภาษาในข้อความ ภาพรวมมีจำนวน 80 คำ เมื่อพิจารณาเป็นประเภทแล้ว พบว่า คำปนภาษาประเภทคำย่อมากที่สุด จำนวน 57 คำ คิดเป็นร้อยละ 71.25 รองลงมาคำปนภาษาประเภทตัดคำ จำนวน 18 คำ คิดเป็นร้อยละ 22.50 คำปนภาษาประเภทคำสั้น จำนวน 4 คำ คิดเป็นร้อยละ 5 และคำปนภาษาประเภทย่อคำจำนวน 1 คำ คิดเป็นร้อยละ 1.25 ตามลำดับ

ตารางที่ 10 ข้อเสนอแนะอื่นๆ ที่มีต่อการปนภาษาในการปฏิบัติหน้าที่ของบุคลากร รพ.สต.

ข้อความ	ความถี่
1. การใช้คำปนภาษามีผลต่อการปฏิบัติหน้าที่ และการประสานงาน	8
2. ผู้ใช้คำปนภาษาต้องมีความรู้ความเข้าใจเป็นอย่างดี เพื่อที่จะใช้ให้ถูกต้องตามสถานการณ์	3
3. บุคลากรสาธารณสุขควรมีการพัฒนาศักยภาพทักษะภาษาอังกฤษที่ใช้ในงานอยู่เสมอ เพื่อใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ และสามารถต่อสื่อสารกับชาวต่างประเทศ	4
4. บุคลากรสาธารณสุขมีความจำเป็นต้องใช้เพราะ ไม่มีคำภาษาไทยมาแทนที่	3

จากตารางที่ 10 พบว่า ข้อเสนอแนะอื่นๆ ที่มีต่อ การปนภาษาในการปฏิบัติหน้าที่ของบุคลากร รพ.สต. จังหวัดมหาสารคาม มากที่สุด คือ การใช้คำปนภาษามีผลต่อการปฏิบัติหน้าที่ และการประสานงาน (ความถี่ 8) รองลงมา คือ บุคลากรสาธารณสุขควรมีการพัฒนาศักยภาพทักษะภาษาอังกฤษที่ใช้ในงานอยู่เสมอ เพื่อใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ และสามารถต่อสื่อสารกับชาวต่างประเทศ (ความถี่ 4) ผู้ใช้คำปนภาษาต้องมีความรู้ความเข้าใจเป็นอย่างดี เพื่อที่จะใช้ให้ถูกต้องตามสถานการณ์ (ความถี่ 3) และบุคลากรสาธารณสุขมีความจำเป็นต้องใช้เพราะ ไม่มีคำภาษาไทยมาแทนที่ (ความถี่ 3) ตามลำดับ

ตอนที่ 3 เจตคติที่มีต่อการปนภาษาในการทำงานของ บุคลากร รพ.สต. จังหวัดมหาสารคาม

ตารางที่ 11 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของ
เจตคติ ที่มีต่อการปณภาษาในการทำงานของบุคลากร
รพ.สต. จังหวัดมหาสารคาม

ข้อความ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
1. การปณภาษามีความสำคัญและประโยชน์อย่างยิ่งต่อการทำงาน	4.18	0.61	มาก
2. การปณภาษาทำให้ติดต่องานกับหน่วยงานทั้งภายในและภายนอก	3.94	0.78	มาก
3. การปณภาษาที่ท่านใช้บุคลากรภายในหน่วยงานสามารถเข้าใจได้	3.71	0.84	มาก
4. การปณภาษาที่บุคลากรภายในหน่วยงานใช้ท่านสามารถเข้าใจได้	3.88	0.71	มาก
5. การปณภาษาทำให้มีความเข้าใจงานที่ทำมากขึ้น	3.98	0.73	มาก
6. ถ้าไม่เข้าใจการปณภาษาอาจทำให้การปฏิบัติงานไม่บรรลุวัตถุประสงค์	2.14	0.93	น้อย
7. การปณภาษาทำให้ท่านมีปัญหาการใช้	2.88	1.06	ปานกลาง
8. การปณภาษานิยมใช้ในการทำงานอยู่เป็นประจำ	3.71	0.70	มาก
9. การใช้ปณภาษาดีกว่าการพูดเป็น ภาษาไทยทั้งหมด	3.61	0.86	มาก

ตารางต่อ ตารางที่ 11 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบน
มาตรฐานของเจตคติ ที่มีต่อการปณภาษาในการทำงาน
ของบุคลากร
รพ.สต. จังหวัดมหาสารคาม

ข้อความ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
10. การใช้ปณภาษาเนื่องจากภาษาไทยไม่มีศัพท์บัญญัติ หรือ มีแต่ไม่สามารถสื่อความให้เข้าใจได้	3.73	0.83	มาก
11. ในภาพรวม การยอมรับให้มี การใช้ปณภาษาในการปฏิบัติหน้าที่	4.03	0.68	มาก
รวม	3.82	0.87	มาก

จากตารางที่ 11 พบว่า เจตคติที่มีต่อการ
ปณภาษา ในการทำงานของบุคลากร รพ.สต. จังหวัด
มหาสารคาม โดยภาพรวมมีเจตคติระดับมากต่อการ
ปณภาษา ($\bar{x} = 3.82$, S.D= 0.87) เมื่อพิจารณาเป็น
รายด้าน พบว่า การปณภาษามีความสำคัญและ
ประโยชน์อย่างยิ่งต่อการทำงาน โดยมีเจตคติระดับมาก
ต่อการปณภาษา ($\bar{x} = 4.18$, S.D= 0.61) ในภาพรวม
การยอมรับให้มีการใช้ปณภาษาในการปฏิบัติหน้าที่
โดยมีเจตคติระดับมากต่อการปณภาษา ($\bar{x} = 4.03$,
S.D= 0.68) การปณภาษาทำให้มีความเข้าใจงานที่ทำ
มากขึ้น โดยมีเจตคติระดับมากต่อการปณภาษา
($\bar{x} = 3.98$, S.D= 0.73) การปณภาษาทำให้ติดต่องาน
กับหน่วยงานทั้งภายในและภายนอกคล่องตัวขึ้น
โดยมีเจตคติระดับมากต่อการปณภาษา ($\bar{x} = 3.94$,
S.D= 0.78) การปณภาษาที่บุคลากรภายในหน่วยงาน
ใช้ท่านสามารถเข้าใจได้โดยมีเจตคติระดับมากต่อ
การปณภาษา ($\bar{x} = 3.88$, S.D= 0.71) การใช้ปณภาษา
เนื่องจาก ภาษาไทยไม่มีศัพท์บัญญัติ หรือ มีแต่ไม่
สามารถสื่อความให้เข้าใจได้โดยมีเจตคติระดับมากต่อ
การปณภาษา ($\bar{x} = 3.73$, S.D= 0.83) การปณภาษาที่
ท่านใช้ บุคลากรภายในหน่วยงานสามารถเข้าใจได้โดย

มีเจตคติระดับมากต่อการปณภาษา ($\bar{X}$ = 3.71, S.D = 0.84) การปณภาษานิยมใช้ในการทำงานอยู่เป็นประจำ โดยเจตคติระดับมากต่อการปณภาษา ($\bar{X}$ = 3.71, S.D = 0.70) การใช้ปณภาษาดีกว่าการพูดเป็นภาษาไทยทั้งหมด โดยมีเจตคติระดับมากต่อการปณภาษา ($\bar{X}$ = 3.61, S.D = 0.86) การปณภาษาทำให้ท่านมีปัญหาการใช้ โดยมีเจตคติระดับปานกลางต่อการปณภาษา ($\bar{X}$ = 2.88, S.D = 1.06) ถ้าไม่เข้าใจการปณภาษา อาจทำให้การปฏิบัติงานไม่บรรลุวัตถุประสงค์ โดยมีเจตคติระดับปานกลางต่อการปณภาษา ($\bar{X}$ = 2.14, S.D = 0.93)

นอกจากนี้ มีข้อคิดเห็นอื่นๆ ดังนี้

1) บุคลากรในตำแหน่งอื่นๆ ที่ไม่ใช่แพทย์และพยาบาล อาจไม่เข้าใจคำปณภาษาที่ใช้ในการสื่อสารระหว่างปฏิบัติหน้าที่ เพราะกลุ่มคนดังกล่าวไม่ได้เรียนมาทางด้านนี้ 2) มีการใช้ปณภาษาในลักษณะนี้เพื่อให้ข้อมูล กระชับและเข้าใจง่ายขึ้น 3) คำปณภาษามีลักษณะเฉพาะแตกต่างจากงานวิชาชีพอื่นๆ 4) ในการปฏิบัติงาน ศัพท์ภาษาอังกฤษเป็นคำทับศัพท์เฉพาะที่มีความหมายในตัว ซึ่งจำเป็นต้องมีการปณภาษาระหว่างการปฏิบัติงาน 5) การปณภาษาทำให้คนไข้ไม่ต้องวิตกกังวลกับสิ่งที่ตนเองต้องพบ 6) ควรฝึกพูดการใช้คำปณภาษา โดยเริ่มต้นด้วยตัวเอง และพัฒนาไปยังผู้อื่น 7) การใช้การปณภาษาควรใช้เป็นประจำ เนื่องจากการศึกษาเรื่องโรคและการรักษาส่วนใหญ่มาจากภาษาอังกฤษ 8) ในการทำงานไม่สามารถหลีกเลี่ยงการปณภาษาได้

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์หลักการปณภาษาในการทำงานของบุคลากร รพ.สต. จังหวัดมหาสารคาม ปรากฏผลการวิจัย พบว่า ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุอยู่ในระหว่าง 41-50 ปี มีตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพ ปฏิบัติหน้าที่ที่ รพ.สต. บ้านเขวา บ้านโคกก่อ บ้านแก้ง บ้านหนองจิก บ้านอุบราช บ้านลาดพัฒนา บ้านห้วยคำ บ้านยุ้งคล้า ท่างาม และบ้านหนองโน นอกจากนี้ ผู้ให้สัมภาษณ์คิด

ว่า ภาษาอังกฤษมีความจำเป็นต่องานสาธารณสุข โดยใช้ในการปณภาษาเพื่อการสื่อสารภายในหน่วยงาน กับเพื่อนร่วมงาน เพื่อการสื่อสารภายนอกหน่วยงาน กับโรงพยาบาล เพื่อการปฏิบัติงานโดยการเขียนหรือจดบันทึกข้อมูล

ส่วนการวิเคราะห์ข้อความปณภาษาที่พบในการทำงานของบุคลากร รพ.สต. พบว่า ข้อความเป็นประโยคความเดียว บอกล่า และนามวลีมากที่สุด ข้อความที่ใช้พูดมีมากกว่าข้อความที่ใช้เขียน เมื่อเปรียบเทียบในระดับคำ พบว่า คำปณภาษาที่ใช้เขียนและวลีที่ใช้เขียนมีจำนวนซึ่งมากกว่าคำปณภาษาที่ใช้พูด

ส่วนคำปณภาษาที่พบในข้อความประเภทด้วยย่อ ตัดคำ ย่อคำ และคำสั้น ที่พบคำปณภาษาในข้อความส่วนใหญ่เป็นประเภทคำย่อมากที่สุด และคำปณภาษาที่พบในข้อความประเภทเครื่องมือ อุปกรณ์ทางการแพทย์ ยา โรค อาการ หรือ คำที่เกี่ยวข้อง พบว่า คำปณภาษาประเภทโรค อาการหรือคำที่เกี่ยวข้องมีมากที่สุด เจตคติที่มีต่อการปณภาษา ในการทำงานของบุคลากร รพ.สต. จังหวัดมหาสารคาม โดยภาพรวมมีเจตคติระดับมากต่อการปณภาษา ($\bar{X}$ = 3.82, S.D = 0.87)

อภิปรายผล

จากการวิเคราะห์ลักษณะการปณภาษาในการทำงานของบุคลากร รพ.สต. จังหวัดมหาสารคาม ผู้วิจัยได้พบประเด็นต่างๆ จากการวิเคราะห์ครั้งนี้ คือ

1. จากการวิเคราะห์ข้อความที่ได้จากการสัมภาษณ์รวบรวมทั้งสิ้น 494 ข้อความ มีการปณภาษาอังกฤษในหลากหลายรูปแบบ ซึ่งแต่ละคำปณภาษาที่เกิดขึ้นนั้น ส่วนมากจะอยู่ในรูปของประโยค ซึ่งเป็นข้อมูลที่ผู้พูดต้องการสื่อให้ผู้รับสารนั้นได้รับในสิ่งที่ตนต้องการในระหว่างทำงานใน รพ.สต. โดยแยกเป็นชนิดที่พบมากที่สุด คือ ประโยคความเดียว จำนวน 210 ข้อความ และรูปแบบประโยคบอกเล่า จำนวน 204

ข้อความ ซึ่งข้อความที่ได้รวบรวมมีหลายลักษณะ โดยจำแนกได้ดังนี้

1.1 ประโยคภาษาอังกฤษที่ปรากฏในรูปประโยค หรือวลี

1.2 ประโยคหรือวลีมีลักษณะเป็นภาษาไทยและภาษาอังกฤษปนกัน

1.3 ชนิดของประโยคได้แก่ความเดียว ความรวม ความซ้อน และความรวม-ซ้อน

1.4 รูปแบบประโยค ได้แก่ บอกเล่า ปฏิเสธ คำถาม คำสั่ง เงื่อนไข และอุทาน

1.5 วลี ได้แก่ นามวลี กริยาวลี คุณศัพท์วลี วิเศษณ์วลี บุพบทวลี และอุทานวลี

1.6 การใช้ตัวย่อภาษาอังกฤษในรูปแบบต่างๆ คือ คำย่อ ตัดคำ ย่อคำ และคำสั้น เป็นต้น

1.7 การใช้สัญลักษณ์ในการสื่อความ เช่น ๐ หมายถึง การให้ยาทางปาก (oral/by mouth), & หมายถึง กับ ร่วมกับ (with)

1.8 การใช้ภาษาละตินในการใช้ยา อาทิ b.i.d.= bis in die วันละ 2 ครั้ง p.c. = pos cibum หลังอาหาร p.r.n. = pro re nata เป็นครั้งเป็นคราว เมื่อจำเป็น q = quaque ทุกๆ stat = statim ทันทีทันใด เป็นต้น

จากการวิเคราะห์พบว่า คำส่วนใหญ่เป็นคำนามมากที่สุด ไม่ว่าจะเป็นปรากฏอยู่ในข้อความที่ใช้พูด ข้อความที่ใช้เขียน เครื่องมืออุปกรณ์ทางการแพทย์ ยา โรค อาการ หรือคำที่เกี่ยวข้อง อักษรย่อ เช่น คำย่อ ตัดคำ คำย่อ และคำสั้น รองลงมาเป็นคำกริยา วิเศษณ์ และ คุณศัพท์ ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับ ธนัฐชา ปริชาอมรกุล (2552 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยในรายการโทรทัศน์ไทย ผลการวิจัยพบว่า การปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยในระดับของคำ มีความหมายหลากหลายในชนิดของคำ ได้แก่ คำนาม คำกริยา คำคุณศัพท์ และอุทาน ซึ่งผลปรากฏว่า ชนิดของคำปนภาษาที่มากที่สุดคือ คำนาม รองลงมาคือ คำกริยา คำคุณศัพท์ และอุทาน ตามลำดับ และในงานวิจัยของ ศยามล ไทระยาญ (2553

: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่องการปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยในนิตยสาร วัยรุ่น ผลการวิจัยพบว่า ผู้ศึกษาพบชนิดของคำปนภาษาทั้งสิ้น 4 ชนิด ได้แก่ คำนาม คำกริยา คำวิเศษณ์และคำสรรพนาม โดยพบคำปนภาษาชนิดคำนามปรากฏจำนวน และความถี่มากที่สุด

การปนภาษา และประโยคทางไวยากรณ์ ที่พบจากงานวิจัยล้วนขึ้นอยู่กับหลายปัจจัย เช่น บุคคล สถานการณ์ หรืองานที่ปฏิบัติ จึงเห็นได้ว่า การปนภาษานั้นมีประโยชน์อย่างยิ่งต่อการทำงานของบุคลากร รพ.สต. สอดคล้องกับ นัฐยา บุญทองแสน (2542 : 6) และ นกัสนธรณ์ นาคแก้ว (2556 : 7) สรุปได้ว่า การปนภาษาเป็นสื่อกลางในการใช้ระหว่างปฏิบัติหน้าที่ การศึกษา หรือสื่อสารระหว่างบุคคล อีกทั้งช่วยให้ได้ข้อความที่กระชับ และเหมาะสมตรงตามผู้พูด ต้องการ และตรงกับงานวิจัยของ Ayeomoni, M.O. (2006 : 90-99) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การสลับภาษา และการปนภาษา กรณีศึกษา วิธีการใช้ภาษาของนักเรียนในชุมชนภาษาเมือง Yoruba พบว่า มีการสลับภาษาและการปนภาษาซึ่งปรากฏการณ์ทั้งสองดังกล่าว มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับการศึกษาส่วนบุคคลของนักเรียน

นอกจากนี้ ประโยคปนภาษาส่วนมาก เป็นการสนทนา หรือสื่อสารระหว่างบุคลากรใน รพ.สต. ในระหว่างปฏิบัติหน้าที่ออกให้บริการ ซึ่งพบว่าส่วนใหญ่เป็นประโยคความเดียวมากถึง 210 ข้อความ รูปแบบประโยคเป็นบอกเล่า จำนวน 204 ข้อความ และนามวลี จำนวน 37 ข้อความ ทั้งนี้เป็นเพราะ การทำงานบริการนั้นต้องการสื่อสารให้ทันทั่วทั้งที่ และฉับไวต่อการบริการของผู้มาขอรับบริการ อีกทั้งเป็นการลดข้อผิดพลาดที่จะเกิดขึ้นในระหว่างปฏิบัติหน้าที่ ถ้าใช้คำหรือประโยคที่คาดเคลื่อน ก็อาจทำให้เกิดความเสียหายในเรื่องของการรักษา ทรัพย์สิน หรืออาจรวมถึงชีวิตก็เป็นไปได้ แต่ทั้งนี้ผู้สื่อสารและผู้รับสารต้องมีความรู้ความเข้าใจในการใช้การปนภาษาให้ตรงกัน เพื่อลดข้อผิดพลาด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Flores G. et al

(2003 : website) พบว่า ล่ามที่มีความสามารถในการแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาสเปนแผนกกุมารแพทย์ มีข้อผิดพลาดในเรื่องการแปลความ เช่น การละเลยในการแปลความให้ครบถ้วนคิดเป็นร้อยละ 52 รองลงมาเป็นเรื่องการแปลผิดความ ร้อยละ 16 การใช้คำแทนที่ ร้อยละ 13 การใช้คำที่คิดขึ้นเอง ร้อยละ 10 และการเพิ่มคำอื่นๆ ร้อยละ 8 ตามลำดับ และผลที่เกิดขึ้นจากละเลยในการดูแล คือ คำถามเกี่ยวกับการแพ้ยา การแนะนำการใช้ยา ระยะของการใช้ยาต้านจุลชีพ และการให้น้ำเกลือ เป็นต้น

อย่างไรก็ดี จากข้อความที่รวบรวมได้ พบว่ามีกลุ่มประโยคทางไวยากรณ์ และวลีที่มีจำนวนน้อย เช่น

1. ประโยคความรวม-ซ้อน

- มีหนองจากท่อปัสสาวะ ประวัติมีเพศสัมพันธ์ ไม่ใช้ condom น่าจะติดเชื้อ GC
- หลังรับบริการฉีดยาต้องให้ผู้ป่วยนอน observe อาการ 15 นาที ก่อนกลับบ้าน

2. ประโยคปฏิเสธ

- แผล burn ไม่เยาะทำแผลไม่กี่วันก็หาย

- ผู้ป่วยไม่รู้สีกตัวต้อง CPR ค่ะ

3. ประโยคอุทานวลี

- อ้อ ! เด็ก preemi นี่

แสดงให้เห็นว่า บุคลากรใน รพ.สต. ไม่มีความซับซ้อนในการสื่อสารในระหว่างการปฏิบัติหน้าที่ การปฏิเสธก็ไม่ได้สื่อถึงการไม่ให้ความช่วยเหลือแต่อย่างใด เพียงต้องการชี้แจง บอกกล่าว และแนะนำในทางที่เหมาะสมกับการรักษา ส่วนคำอุทานที่ปรากฏนั้น แสดงความประหลาดใจ เมื่อเห็นสภาพเด็กทารกที่คลอดก่อนกำหนด (Preterm infant หรือ Premature infant) ซึ่งแสดงถึงความรู้และประสบการณ์ในการทำงานมาหลายปี และคุ้นเคยกับเด็กทารก หรือเด็กแรกเกิด

2. เมื่อนำมาเปรียบคำปนภาษาระหว่างข้อความที่ใช้พูดกับข้อความที่ใช้เขียน จากการเก็บ

รวบรวมข้อความ พบว่า ข้อความที่ใช้พูดมีจำนวน 131 ข้อความ ซึ่งมากกว่าข้อความที่ใช้เขียนมีจำนวนเพียง 89 ข้อความ แต่ในการตรงกันข้าม เมื่อพิจารณาเฉพาะคำที่ใช้พูด คำที่ใช้เขียน วลีที่ใช้พูด และวลีที่ใช้เขียนมาเปรียบเทียบกัน พบว่า คำที่ใช้เขียนมีความถี่จำนวน 193 ครั้ง ซึ่งมากกว่าคำที่ใช้พูดมีความถี่ 121 ครั้ง ส่วนวลีที่ใช้พูดปรากฏว่า ไม่พบข้อมูล แต่กลับพบว่า มีวลีที่ใช้เขียนความถี่จำนวน 17 ครั้ง อย่างไรก็ตาม คำปนภาษาส่วนใหญ่ถูกนำมาใช้ในรูปของการพูดและการเขียนซึ่งมีจำนวนมากกว่าการพูดนั้น เป็นเพราะ ผู้ให้สัมภาษณ์มีข้อมูลในลักษณะการจดบันทึกการรักษาพยาบาลของผู้มาใช้บริการ ในลักษณะของประโยค วลี สัญลักษณ์ และภาษาละตินเข้าไปปะปนในข้อความที่ใช้เขียน อาทิ

- Amoxicillin 500 mg 123 p.c. 3-5 days

- BP = 100/62 mmHg, T = 36.9 c

- CPM 1x3 ☉ p.c. 20 tab

- CPM tab 1 tab x b.i.d.

- cut wounded at arm ē blood ē suture 6 stitch

- 5% D/NSS

- E4V5M6 เป็นต้น

ถึงแม้ว่ามีการใช้การปนภาษาไทยและอังกฤษในข้อความที่ใช้เขียนมีจำนวนไม่กี่ข้อความ อาทิ

- advice การใช้ยา การดูแลแผล

การรับประทานอาหาร

- สรุปผลการสำรวจค่า BI

- case ผู้ป่วยที่มีอาการไข้สูง

- การ F/U คนไข้

- V/S = BP 120/80 mg, T 37.5 c,

R 22 ครั้ง/min, P = 80 ครั้ง/นาที

- วัด VA 20/200 เป็นต้น

นอกจากนี้ ในข้อความที่ใช้เขียนเป็นภาษาอังกฤษในรูปประโยคมีการเปลี่ยนโครงสร้างทางไวยากรณ์ เช่น การลำดับคำ การขยายคำ การใช้สัญลักษณ์ ภาษาละติน

หรือการใช้คำซ้ำ เป็นต้น เนื่องจากเป็นการบันทึกประวัติการรักษา การใช้ยา หรือข้อมูลสุขภาพอื่นๆ ลงในสมุด หรือป้อนข้อมูลลงในระบบของผู้รับบริการ ซึ่งเป็นข้อความซึ่งบุคคลใน รพ.สต. ได้ใช้ และเข้าใจ ตรงกัน อีกทั้งใช้กันมาเป็นระยะเวลานาน โดยคำนึงถึง ความฉับไวในการให้บริการในระหว่างการทำงาน จึง ไม่ได้เน้นไวยากรณ์มากเท่าที่ควร บุคลากร รพ.สต. เพียงต้องการเพื่อ สื่อความ ตัวอย่างเช่น

ข้อความที่ใช้เขียน	ข้อความที่ปรับปรุง
contusion, dressing	contusion, wound
wound	dressing
cut wounded ...	cut wound ...
Lung find wheezing.	Lung is found wheezing.
open wound of	open wound left leg
leg left ...	

เมื่อพิจารณาข้อความในคำปนภาษาที่ใช้พูด พบว่า มีข้อความไม่มีความสอดคล้องกัน อาทิ การเปลี่ยนคำนามจากเอกพจน์ให้เป็นพหูพจน์ เพื่อให้ตรงตามหลักไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ โดยการออกเสียงคำนาม “s” หรือ “es” หรือการใช้คำให้ถูกต้องกับบริบทภาษาไทยว่า ควรปนภาษาอังกฤษด้วยคำกริยา คำนาม หรือคำที่เหมาะสม เป็นต้น แต่ในความเป็นจริงแล้ว ในขณะที่นำคำปนภาษาอังกฤษดังกล่าวมาใช้ปนกับภาษาไทย มักจะไม่มี การคำนึงถึงการเปลี่ยนไปตามบริบท อาจเป็นเพราะ ความเคยชินที่พูดต่อๆ กันมา ถ้าพูดแล้วอาจสื่อความให้คาดเคลื่อนไปจากเดิม คู่สนทนาอาจไม่เข้าใจในสิ่งที่ผู้ส่งสารต้องการ ไม่มีใครพูดปนภาษาในลักษณะดังกล่าว หรืออาจขาดความเข้าใจในหน้าที่ของคำที่นำมาใช้ เช่น

ข้อสังเกต	ข้อความที่ใช้พูด	ข้อความที่น่าจะเป็น
การใช้คำผสม	- คีย์ข้อมูลงาน	ข้อมูลงาน ANC
กันระหว่าง	ANC	- ผู้ป่วย shock
คำทับศัพท์ที่	- ผู้ป่วยช็อกหมดสติ	หมดสติ ช่วยตาม
มีในพจนานุกรม	ช่วยตามรถ EMS	รถ EMS มาด้วย
ไทย ฉบับ	มาด้วย	- วันที่ 20 ทุก
ราชบัณฑิต	- วันที่ 20 ทุกเดือน	เดือน มี clinic
พ.ศ. 2554	มีคลินิก EPI	EPI
กับคำภาษา	- วันนี้มีคลินิก	- วันนี้มี clinic
อังกฤษ	WCC	WCC
	- ถ้า gauze	- ถ้าก็อหหมดก็
	หมดก็มารับต่อ	มารับต่อได้
	ได้นะคะ - Key	นะคะ
การเติม “s”	วันนี้มี case	วันนี้มี case
ท้ายคำนาม	หนักๆ มา 3	หนักๆ มา 3
	case	cases
	ยา Hypercrit inj	ยา Hypercrit
	4000 ฉีด	inj 4000 ฉีด
	subcutaneous	subcutaneous
	ทุก 2 week	ทุก 2 weeks
หลังคำ gerund	stop bleed ไว้ให้	stop bleeding
กริยาต้องเติม	ก่อนด้วย	ไว้ให้ ก่อนด้วย
-ing	คนไข้มีแผลใหญ่	คนไข้มีแผลใหญ่
	มากต้อง	มากต้อง
	stop bleed	stop bleeding
หลัง “เป็น”	คนไข้ป่วยเป็น	คนไข้ป่วยเป็น
ควรเป็นคำนาม	gouty	gout

จากข้อมูลในตารางเห็นว่า มีความเปลี่ยนแปลงทางโครงสร้างไวยากรณ์ของข้อความที่ใช้เขียนและข้อความที่ใช้พูดนั้นตรงกับงานวิจัยของ ธนรัฐชา ปรีชาอมรกุล (2552 : บทคัดย่อ) สำหรับการเปลี่ยนแปลงทางภาษาพบว่ากระบวนการยืมภาษาอังกฤษมาใช้ในภาษาไทย ทำให้เกิด การเปลี่ยนแปลงทางภาษา โดยมี 6 ลักษณะ ได้แก่ การเปลี่ยนแปลง

โดยการตัดคำ การเปลี่ยนแปลงโดยการผสมคำในภาษาอังกฤษกับในภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงชนิดของคำ การเปลี่ยนแปลงด้านความหมายการเปลี่ยนแปลงโดยใช้ซ้ำคำ และการเปลี่ยนแปลงลำดับของคำ

3. เมื่อศึกษาคำปนภาษาที่ปรากฏในการทำงานของบุคลากร รพ.สต. พบว่า มีคำปนภาษาที่มีลักษณะเป็นตัวอักษรย่อ โดยแบ่งออกเป็น 4 ลักษณะ คือ คำย่อ ตัดคำ ย่อคำ และคำสั้น รวมถึงคำปนภาษาที่พบในเครื่องมือ อุปกรณ์ ยา โรค อาการ หรือคำที่เกี่ยวข้อง สามารถจำแนกได้เป็น 3 กลุ่ม ดังนี้ 1) เครื่องมือ อุปกรณ์ทางการแพทย์ หรือคำที่เกี่ยวข้อง อาทิ การตรวจ การวินิจฉัย การรักษาทางการแพทย์ เครื่องมือทันตกรรม เป็นต้น 2) ยาหรือคำที่เกี่ยวข้อง อาทิ คำสั่งการให้ยา มาตราชั่ง ตวง วัด การบอกระดับ ระยะ เวลา บรรจุภัณฑ์ สารทางทันตกรรม เป็นต้น และ 3) โรค อาการหรือคำที่เกี่ยวข้อง อาทิ บุคคล ผู้ป่วย อวัยวะ โรคหรืออาการที่เกี่ยวกับฟัน โดยพบว่า กลุ่มที่เกี่ยวข้องกับโรคหรืออาการพบมากที่สุด เพราะว่า งานใน รพ.สต. ส่วนใหญ่เน้นเรื่องการรักษาพยาบาลของผู้มาใช้บริการ ซึ่งถือเป็นงานหลักที่รับผิดชอบทั้งผู้ป่วยที่มารักษาที่ รพ.สต. เช่น

3.1 การเปิดคลินิกเพื่อดูแลมารดาตั้งครรภ์ เช่น

- วันนี้บริการคลินิก ANC (Antenatal Care การดูแลสตรีในระยะตั้งครรภ์) ฯลฯ

3.2 การดูแลเด็กเล็กในฉีดป้องกันโรคต่างๆ เช่น บาดทะยัก ไกกรณ คอตีบ หัดเยอรมัน ตามระยะเวลาที่กำหนด เช่น

- DTP ในเด็กอายุ 18 เดือน และ 4 ปี (Diphtheria, Tetanus, Pertussis วัคซีนป้องกันโรคคอตีบ บาดทะยัก และไกรกรณ)

- JE ในเด็กอายุ 1 ปี และ 2 ปี (Japanese Encephalitis วัคซีนป้องกันโรคไข้สมองอักเสบ)

- เด็ก 0-5 ปี ต้องได้รับการตรวจพัฒนาการ DSPM (Developmental Surveillance

and Promotion Manual คู่มือการเฝ้าระวัง ส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัย) ฯลฯ

3.3 การเปิดคลินิกให้คำปรึกษา รักษาโรค หรือให้ความช่วยเหลือ เช่น

- กำลังทำ CPR ให้ผู้ป่วย (Cardio-pulmonary Resuscitation การช่วยฟื้นชีพ การช่วยหายใจและนวดหัวใจ ในผู้ป่วยหัวใจหยุดเต้น)

- ผู้ป่วยเป็น DF (Dengue Fever ไข้เลือดออก)

- ผู้ป่วยเบาหวานต้องเจาะ DTX (Dextrostix การเจาะหาระดับน้ำตาลในเลือดที่ปลายนิ้ว)

3.4 การใช้นโยบายของกระทรวงสาธารณสุขเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการทำงานและบริการ เช่น

- ในปี 2560 อำเภอเมืองนาร่อง DHB (District Health Board คณะกรรมการระบบสุขภาพระดับอำเภอ)

- งาน IC (Infection Control ระบบควบคุมและป้องกันโรคติดเชื้อ)

- เกณฑ์คุณภาพของ รพ.สต. คือ PCA (Primary Care Award เกณฑ์สุขภาพเครือข่ายบริการปฐมภูมิ) ฯลฯ

นอกจากนี้ ยังพบคำปนภาษาประเภทใช้คำไทยซ้ำกับคำปนภาษาอังกฤษ กล่าวคือ คำที่ใช้มีความหมายเดียวกับคำไทย เช่น

- หม้อนึ่ง autoclave

- เครื่องวัด BP แบบ manual วัดซ้ำอีกที

- เครื่องปั่น hematocrit ฯลฯ

การใช้คำที่ไม่ถูกหลักทางไวยากรณ์ เช่น

- โรคหุ้มน้ำหนักเกิดจากเชื้อ

bacterial → bacteria

- แผลนี้เกิดจาก infectious → Infection ฯลฯ

การใช้คำทับศัพท์ที่ปรากฏในพจนานุกรมไทย ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2544 เช่น

- ติดเชื้อแบคทีเรียต้องรับยา antibiotics

- suction tube เบอร์ 8 พอใช้ไหมคะ
- ผู้ป่วยที่มีบาดแผลต้องฉีดยาคีลิน DT ฯลฯ

4. จากการศึกษาระดับเจตคติที่มีต่อการ
ปณภาษาในการทำงานของบุคลากร รพ.สต. พบว่าโดย
ภาพรวมมีเจตคติระดับมากต่อการปณภาษา ($\bar{X} = 3.82$,
 $S.D = 0.87$)ที่เป็นเช่นนี้ เพราะ การปณภาษาความ
สำคัญและประโยชน์อย่างยิ่งต่อการทำงาน และยอมรับ
ให้มีการใช้ปณภาษาในการปฏิบัติหน้าที่ ทำให้ติดต่อ
ประสานงานกับหน่วยงานทั้งภายในและภายนอกคล่อง
ตัวขึ้น แต่ทั้งนี้ทั้งนั้น เมื่อผู้ส่งสารและผู้รับสารเข้าใจคำ
ปณภาษาที่ใช้ก็จะเกิดความเข้าใจงานที่ทำมากขึ้น ใน
ทางตรงกันข้าม ถ้าไม่เข้าใจคำปณภาษา อาจทำให้การ
ปฏิบัติงานไม่บรรลุวัตถุประสงค์ แสดงให้เห็นว่า
ปัจจุบันภาษาอังกฤษเข้ามามีบทบาทและปะปนใน
ภาษาไทยมากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ สุทธิวงศ์
พงศ์ไพบูลย์ (2544 : 15-16) ได้กล่าวว่า อิทธิพลภาษา
ต่างประเทศที่มีต่อภาษาไทยมีหลายด้าน เช่น ความ
เจริญทางด้านการศึกษา ซึ่งเป็นปัจจัยที่นำความเจริญ
มาสู่ประเทศ ตำราทางวิชาการต่างๆ และความเจริญ
ทางด้านเทคโนโลยี ประเทศที่มีเทคโนโลยีสูง มีการ
คิดค้นเครื่องมือใหม่ๆ มีความรู้ทางวิชาการเฉพาะ เมื่อ
นำเครื่องมือเหล่านั้นมาใช้เป็นคำศัพท์เฉพาะ จึงจำเป็นต้อง
รับศัพท์สาขาต่างๆ เข้ามาในภาษาไทยด้วย
ซึ่งตรงกับ เคยา ปัตตเน (2554 : บทคัดย่อ) ได้ทำการ
ศึกษาเรื่องกรณีศึกษาเปรียบเทียบการปณภาษา
ระหว่างภาษาอังกฤษและภาษาไทยของพยาบาลใน
โรงพยาบาลเอกชนในกรุงเทพฯ พบว่า ระดับการศึกษา
และสถานะทางเศรษฐกิจและสังคมมีอิทธิพลต่อการปณ
ภาษาระหว่างภาษาอังกฤษและภาษาไทยของพยาบาล
และปัจจัยทางสังคมอีกหนึ่งประการที่ส่งผลต่อการปณ
ภาษาของพยาบาล

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ควรนำข้อมูลที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในการ
เรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับงานสาธารณสุข

2. ควรเชิญบุคลากรใน รพ.สต. มาให้ความ
รู้เพิ่มเติมในส่วนที่เกี่ยวกับการใช้การปณภาษาที่มีความ
จำเป็นในงานสาธารณสุข

3. ควรมีการสัมภาษณ์ให้ครอบคลุมทุก
อำเภอในจังหวัดมหาสารคาม ทั้งนี้จะได้ข้อมูลที่
หลากหลาย

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยในครั้งต่อไป

1. การจัดทำปทานุกรมคำปณภาษา
อังกฤษที่ใช้ใน รพ.สต.

2. การศึกษาปัจจัยของผู้ใช้การปณภาษา
ของเจ้าหน้าที่ รพ.สต. หรือเจ้าหน้าที่โรงพยาบาลทั้ง
ของรัฐและเอกชน

3. การวิเคราะห์การปณภาษาอังกฤษและ
ภาษาไทยในงานอื่นๆ เช่น สารสนเทศ คอมพิวเตอร์
และการท่องเที่ยว เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

- เคยา ปัตตเน. (2554). การศึกษาเปรียบเทียบ: การ
ปณภาษาระหว่างภาษาอังกฤษและภาษา
ไทยของพยาบาลในโรงพยาบาลเอกชน
ในเขตกรุงเทพฯ. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตร
มหาบัณฑิตมหาวิทยาลัยมหิดล, นครปฐม.
จอมเกล้าเจ้าอยู่หัว, พระบาทสมเด็จพระ. (2521).
พระราชหัตถเลขาพระบาทสมเด็จพระ
พระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว. กรุงเทพฯ :
มหามกุฏราชวิทยาลัย.
จุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว, พระบาทสมเด็จพระ. (2540).
ไกลบ้าน. กรุงเทพฯ : ศูนย์ยุโรปศึกษา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
เฉลิมเกียรติ แสงเจริญ. (2559, 5 พฤษภาคม). นัก
วิชาการสาธารณสุข โรงพยาบาลส่งเสริม
สุขภาพตำบลขอนแก่น อำเภอเมือง
จังหวัดร้อยเอ็ด. สัมภาษณ์.

- ธัญญา ปรีชาอมรกุล. (2552). **การปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยในรายการเพลงทางโทรทัศน์ไทย**. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เชียงใหม่.
- นภัสสรณ์ นาคแก้ว. (2556). **การปนภาษาอังกฤษในภาษาไทย : กรณีศึกษารายการเทวเทียวไทย**. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร. กรุงเทพฯ.
- นัฐยา บุญกองแสน. (2542). **การปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยกับทัศนคติทางภาษาของบุคคลต่างชนอาชีพ**. วิทยานิพนธ์ปริญญาอักษรศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ.
- บุญรัตน์ นาสมพงษ์. (2559, 4 พฤษภาคม). **ผู้อำนวยการโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านโคกใหญ่ อำเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์**. สัมภาษณ์.
- มอฟแพ็ท, แอ็บบ๊อด โลว์. (2520). **แผ่นดินพระจอมเกล้า**. [Mongkut the King of Siam] โดย นิจ ทองโสภิต, (ผู้แปล). กรุงเทพฯ : สมาคมสังคมศาสตร์แห่งประเทศไทย.
- รัตนา เสนาหนอก. (2556, 20 กันยายน). **พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ**. ศูนย์บริการทางการแพทย์ ศูนย์แพทย์ชุมชนสามัคคี อำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม สัมภาษณ์.
- ศยามล ไทหาญ. (2553). **การปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยในนิตยสารวัยรุ่น**. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- สุทธวิงศ์ พงศ์ไพบูลย์. (2544). **หลักภาษาไทย**. (พิมพ์ครั้งที่ 16). กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- อนุวัต ชัยเกียรติธรรม. (2554). **รายงานการวิจัย เรื่อง การวิเคราะห์คำทับศัพท์ภาษาตะวันตกในพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542**. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- Ayeomoni, M.O. (2006). **Code switching and code-mixing: Style of language use in childhood in Yoruba speech community**. Nordic Journal of African Studies, 15(1), 90-99.
- Flores G. et al. (2003). **Errors in medical interpretation and their potential clinical consequences in pediatric encounters**. Retrieved from: www.pediatrics.aappublications.org/content/111/1/6.abstract